

Stanowisko nr 6/2024
Porozumienia Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej
z dnia 1 marca 2024 r.
w sprawie nowelizacji ustawy o podatku rolnym

Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej wnosi o podjęcie działań zmierzających do zmiany ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 333 ze zm.).

Ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym określa zasady przyznawania ulgi podatkowej z tytułu położenia gruntów na terenach podgórskich i górskich. Zgodnie z art. 13b ww. ustawy, podatek rolny od gruntów położonych na terenach podgórskich i górskich obniża się o 30% dla gruntów klas I, II, IIIa, III i IIIb, a o 60% dla gruntów klas IVa, IV i IVb. Za miejscowości położone na terenach podgórskich i górskich uważa się miejscowości, w których co najmniej 50% użytków rolnych jest położonych powyżej 350 m n.p.m. Wykaz tych miejscowości w danym województwie ustala sejmik województwa.

Zachodzące w sposób ciągły zmiany w strukturze użytkowania gruntów z powodu wyłączania gruntów z produkcji rolnej, mają wpływ na zmianę wartości procentowej gruntów położonych powyżej 350 m n.p.m. ujawniane są w prowadzonej przez właściwego Starostę Powiatowego w bazie ewidencji gruntów i budynków. Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1752 ze zm.), dane zawarte w tej bazie są podstawą m.in. wymiaru podatków i świadczeń.

Sytuacja ta powoduje konieczność zaktualizowania obowiązującego wykazu miejscowości położonych na terenach podgórskich i górskich. Należy zauważyć, że w obecnym stanie prawnym zmiana kwalifikacji danej miejscowości do ww. wykazu dotyczy całej miejscowości, a nie tylko nieruchomości, których wyłączenie z produkcji rolnej przyczyniło się do zmiany. Utrata statusu miejscowości pogórskiej i górskiej ustalonej zgodnie z przepisem ustawy o podatku rolnym, skutkuje wzrostem podatku również dla właścicieli i posiadaczy gruntów rolnych, którzy niezmiennie i nadal prowadzą w tych miejscowościach działalność rolniczą, w tym na nieruchomościach położonych powyżej 350 m n.p.m.

Obszary górskie i podgórskie w Polsce dysponują dużym potencjałem w wymiarze kulturowym, turystycznym i gospodarczym, dlatego też należy dążyć do ich zrównoważonego rozwoju, przy jednoczesnym zachowaniu ochrony unikatowej w skali Europy różnorodności przyrodniczej i dziedzictwa kulturowego. Konwencja Karpacka której sygnatariuszem jest między innymi Polska, zwraca uwagę na związek pomiędzy ochroną środowiska, w tym bioróżnorodności, a potrzebą zapewnienia korzyści dla lokalnej społeczności poprzez zrównoważony rozwój. Konieczne są zatem działania, które zapewnią zachowanie krajobrazu terenów rolnych na obszarach górskich i przyniosą korzyści z gospodarowania lokalnej społeczności.

Mając powyższe na uwadze, Porozumienie Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej wnosi o nowelizację ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 333 ze zm.) regulującej zasady przyznawania ulgi podatkowej z tytułu położenia gruntów na terenach podgórskich i górskich. Nowelizacja powinna dotyczyć zmniejszenia kryterium procentowego (co najmniej 40% użytków rolnych jest położonych powyżej 350 m n.p.m.) - bądź ulga w podatku rolnym powinna przysługiwać właścicielom i posiadaczom nieruchomości gruntowych w których występują użytki rolne położone powyżej 350 m n.p.m.

Należy zauważyć, że zgodnie z § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 219) jednostką powierzchniową podziału kraju dla celów ewidencji gruntów i budynków jest jednostka ewidencyjna/obręb ewidencyjny/działka ewidencyjna, a nie miejscowość. W praktyce występują sytuacje, że w granicach jednego obrębu ewidencyjnego znajduje się więcej niż jedna miejscowość. Wobec powyższego zasadne jest dostosowanie zapisów ustawy o podatku rolnym do rozporządzenia regulującego prowadzenie ewidencji gruntów i budynków, ponieważ dane zawarte w tej ewidencji są podstawą wymiaru podatków i opłat.

Za szanowne grono Prezesów Porozumienia
Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej:

- Lubelska - Gustaw Jędrejek
- Małopolska - Ryszard Czaicki
- Opolska - Marek Froelich
- Podkarpacka - Stanisław Bartman
- Śląska - Roman Włodarz
- Świętokrzyska - Mirosław Fucia

Prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej

Stanisław Bartman